

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült Nyáregyháza Község Önkormányzat Humán Bizottsága 2011. szeptember 1. napján tartott üléséről.

Jelen vannak: Mellékelt jelenléti ív szerint

Bagoly Lászlóné a bizottság elnöke köszönti a Humán Bizottság képviselő és külsős tagjait, a meghívott vendégeket, a jegyzőkönyvvezetőt, valamint az ülést az interneten követő nézőket. Megállapítja, hogy a bizottság határozatképes, mivel három tagja jelen van és tájékoztatja a bizottságot, hogy a hiányzó bizottsági tagok igazoltan vannak távol.

Javaslatot tesz a napirendi pontokra és megkérdezi, hogy van-e valakinek még napirend előtt, vagy az egyebekben valamilyen hozzáfűzni valója?.

Megállapítja, hogy egyéb hozzászólás, javaslat nem merült fel. Felkéri a bizottságot, hogy aki egyetért a napirendi pontokkal, szavazással döntsön.

A Bizottság egyhangú szavazás mellett elfogadta a napirendi pontokat az alábbiak szerint:

- 1. Az általános iskola pedagógiai programjának módosító javaslata.*
- 2. Az általános iskola házirendjének módosító javaslata..*
- 3. Egyebek*

Zártülés:

- 4. Szociális ügyekben előterjesztett kérelem elbírálása.*

1. Az általános iskola pedagógiai programjának módosító javaslata.

Bagoly Lászlóné a bizottság elnöke hozzászólásában elmondja, köztudomású az a tény, hogy augusztus 1-én az általános iskolában vezető váltás történt, mely tisztség betöltésére őt bízták meg. Miután ez megtörtént az alapító okiratok áttekintésével kezdték a munkát a helyettesével Kemenár Lászlónéval. A pedagógiai programban egy nagyon komoly szakmai ellentmondást

véltek felfedezni, mely szerint csoportbontásos oktatást vezettek be a felső tagozatban és komprehenzív iskolajellegű rendszerben működik az intézmény. Ez nagyon súlyos ellentmondás, mert a komprehenzív iskola amely már a skandináv országokban elterjedt, annak pontosan az a lényege, hogy mindenféle szelektálástól, szegregációtól mentes. Individuálisan a gyereket saját fejlődési, érési folyamatokat figyelembe véve fejleszti és képezi. Mivel a komprehenzív iskolának ez a lényege, itt van az ellentmondás, hogy ez a jellegű oktatási intézmény nem tűri a szelekciónak, a szegregálásnak semmiféle formáját. Mint tudjuk a csoportbontásos oktatás lényege pont abból áll, hogy a jó képességű gyermekek kerülnek egy csoportba a párhuzamos osztályokból. A haladó csoportot pedig a kevésbé intellektuálisak, kevésbé fejlett, vagy szociálisan, hátrányosan lemaradott gyermekek teszik ki. Ezt a pedagógiai programot a tantestület tavaly módosította ilyen irányba és az elmúlt tanévben az akkor 6. és 7. évfolyamban került bevezetésre. A tanévvégzés értekezleten azok az érintett kollégák, akik részt vettek ebben a csoportbontásos oktatásban olyan álláspontot fogalmaztak meg, miszerint ez az oktatás mindenképpen támogatandó és a jövőre nézve is folytatandó. Elmondásuk szerint a gyermekek is pozitívan élték meg ezt a fajta bontást, és a kollégák is szakmailag jobban ki tudtak teljesedni ebben a formában. A mérlegelésnél figyelembe kell venni, hogy ez egy integrált oktatási intézmény, ami azt jelenti, hogy halmozottan hátrányos helyzetű gyermekeket integrálunk és az integráció mint olyan, már önmagában is kizár bármiféle szegregálást és szelekciót. Ennek megfelelően ez a program átdolgozásra érdemes. Elmondta, hogy minden törekvése arra irányult, hogy a komprehenzív iskolarendszer felé vigye el a jövőbeni oktatást, így az oktatásszervezést szeretné megreformálni és átalakítani. Ezt a módosító javaslatot a szükséges fórumokon végigvitték a helyettesével Kemenár Lászlónéval és ezen a fórumon is szeretné ismertetni a három testületnek, a diákönkormányzatnak, a szülői munkaközösségnek illetve a tantestületnek az álláspontját ezzel kapcsolatosan. Mindenképpen szeretne volna a komprehenzív iskolatípus felé elvinni a törekvéseit, mert meggyőződése, hogy nincs helye ma már az intézményen belüli szegregálásnak semmiféle formában és ezt nem csak azért mondja, mert pályázaton nyertes integrált oktatási intézmény vagyunk. Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy állami támogatást költünk el annak érdekében, hogy a hátrányos helyzetű gyermekek integrálódni legyenek képesek ebbe a közösségbe. Tudjuk azt, hogy a haladó csoport létszámát nagyobb részt ezek a gyerekek képezik. Ez komoly ellentmondást hordoz magában, hiszen nem tartja integrált oktatási intézménynek azt az intézményt, amelyik házon belül szegregál. Ez az integrációs pedagógiai rendszer vetületében is elítélendő és attól tart, hogy adott esetben egy szakértői ellenőrzés során ezt kifogásolni fogják és emiatt esetleg a pályázati támogatás jogosultsága is megkérdőjeleződik. Ezért amíg az intézményt ő vezeti, nem szeretné, ha ilyen feszültségek, ilyen ellentmondások, ilyen anomáliák vannak az intézmény falain belül. A skandináv országok tudvalevő, hogy mindenféle nemzetközi megmérettetésben torony magasan vezetnek és ez ennek az oktatási rendszernek a javára írható amit ők kialakítottak. Hiszen a komprehenzív iskolatípusnak három alap oktatási szemlélete van, a differenciálás, a kooperatív-csoport munka és a projekt módszer. Ezek ma valóban a XXI. századi technikák, amelyek megtudják szólítani és megtudják azokat a gyerekeket érinteni, akiknek az ingerküszöbük nem ott van, ahol a miénk volt. Ezek nagyon jól bevált módszerek, remek pedagógiai gyakorlatok, ennek ellenére úgy tűnik, hogy nem talált kedvező fogadtatásra ez a fajta kezdeményezés. Mivel tudjuk, hogy a diákönkormányzat és a szülői közösség véleményezési joggal van csak, gyakorlatilag döntési joga ebben a tantestületnek van, ezért ma eldőlt ennek a kezdeményezésnek a sorsa. Szeretné, ha Kemenár Lászlóné ismertetné, hogy mi is lett ez a döntés.

Kemenár Lászlóné bizottsági tag tájékoztatójában elmondja, hogy a csoportbontásos oktatással kapcsolatban a tantestület azt a megállapodást hozta, hogy a 7. és 8. évfolyamon megtartják ezt a csoportbontásos oktatást, az 5. és a 6. évfolyamon már nem vezetik be. A tantestület el fog járni hospitálni, gyakorlatokat nézni iskolákba, és az itt szerzett tapasztalatok függvénye alapján dönt majd a nevelőtestület amellett, vagy az ellen, hogy komprehenzív iskolát, vagy csoportbontásos nevelést vezetnek be az iskolában, aszerint, hogy a gyermekeknek melyik megoldás lesz a legjobb. Ezt támogatta a tantestület 24 igen szavazattal 3 tartózkodás mellett.

Bagoly Lászlóné bizottsági elnök összegezve elmondja, hogy a számokat úgy lehetne lefordítani, hogy gyakorlatilag új kezdeményezésként ezt nem fogadták el. Azt a törekvést, hogy felmenő rendszerbe próbálkozzanak ezekkel az új oktatásszervezési módszerekkel, egy tanévre elodázták és annak függvényében fognak dönteni pro és kontra a tantestület, hogy ennek a tanévnek a tapasztalatai mit fognak eredményezni. A csoportbontásos oktatás tekintetében, illetve a hospitációkon szerzett tapasztalatok alapján. kívánnak ennek a tanévnek a végén ismét visszatérni ennek a napirendnek a megtárgyalására és döntésére. Tehát ebben a tanévben az oktatás marad úgy ahogy eddig volt.

Mészáros Sándor polgármester megkérdezi, hogy a diákönkormányzat, illetve a szülői munkaközösség döntése mi volt, illetve mennyire mély tájékoztatást kaptak arra vonatkozóan, hogy ezeknek a két különböző rendszernek mik a sajátosságaik, előnyeik, hátrányaik? Mivel jár, illetve miért lenne adott esetben jó bármelyik oktatási rendszer?

Bagoly Lászlóné bizottsági elnök válaszában elmondja, hogy mindkét fórum kimerítő tájékoztatást kapott. Fontosnak tartotta, hogy a jelenlévők úgy távozzanak, hogy mindkét rendszert tökéletesen átlássák, lássák annak előnyeit ugyanúgy, mint a hátrányait. Abban a tanévben amikor megkezdődött a kortes hadjárat a csoportbontásos oktatás mellett, akkor az ellenérvek nem voltak annyira felsorakoztatva. Próbálta több perspektívából megközelíteni ezt a dolgot, viszont a probléma összetett. A szülők az elmúlt egy év tapasztalata alapján szeretnék mindenáron megtartani a csoportbontásos oktatási rendszert, mert vannak olyan kollégák, akiknek az órái mindenhez hasonlítanak, csak rendes tanítási órához nem. Nyilván azok a gyerekek akadályozták meg az óra minőségi munkáját, akik a haladó csoportba kerültek. Tehát ebből adódóan, akik a szárnyaló csoportba kerültek, azok a gyerekek maximálisan üdvözölték ezt a fajta kezdeményezést, hiszen ők nyertek az ügyön, mivel kiszűrődtek azok a gyerekek akik megzavarták, ellehetetlenítették a minőségi oktatásnak a lehetőségét. Ilyen tekintetben ők ezt mindenféleképpen támogatják. Ők is fenntartásokkal kezelték azt, hogy bizony van egy olyan rendszer amikor nem kell megbontani egy osztályközösséget, de azt ugyanúgy lehet egyéni szinten differenciálni. Véleménye szerint ha egy gyermek magatartászavaros, az alapvetően abból generálódik, hogy vagy nincs lekötve, vagy nem tiszteli kellőképpen az adott tanárt, vagy bármely más kiváltó oka is lehet, hiszen olyan gyerek nincs, aki egyik órán tud viselkedni, a másik órán pedig magatartászavaros. Valószínűsíthető, hogy ott az adott tanár miatt történik, hogy elindul a gyerekben ez a folyamat. Tehát ha ebből a perspektívából nézzük, akkor ez igazából tanárfüggő. Továbbra is fenntartja azt, hogy annak nem az a módja, hogy a jó képességűeket kiveszik az osztályból, hanem az a módja, hogy arról a kollégáról aki olyan minőségű órát tart ami minősíthetetlen, az iskolavezetésnek tudnia kell és ennek nyoma kell, hogy legyen a minőségbiztosítási rendszerben. Mert az iskola vezetésének ez az egyetlen olyan lehetőség van a kezében, amellyel vagy jó munkára tudja készíteni az adott kollégát, vagy leül vele és megmondja neki, hogy gondolkozzon el azon, hogy pályát kellene változtatni. Azt nem lehet csinálni, hogy megoldjuk úgy a problémát, hogy szelektálunk úgy, hogy egy bizonyos csoportnak

lehetőséget adunk, a másik csoport tagjaiban pedig gyakorlatilag egy életre rögzítjük azt a fajta önértékelést, hogy ő a kevesebb, hogy nem annyira értékes mint a másik gyermek. Tehát itt komoly önértékelési gondok lehetnek a jövőre nézve, úgyhogy továbbra is fenntartja hogy ezzel ellenérzése van, és tudja, hogy ez a fajta komprehenzív rendszer a maga három oktatástervezési módszerével remekül működik és remekül funkcionál, arról nem is beszélve, hogy mivel a TÁMOP része vagyunk kötelességünk a szociális kompetenciákat fejleszteni. A szülőknek és a gyerekeknek is meg lett mondva, hogy nem lehet szociális kompetenciát fejleszteni, se empátiát, se toleranciát, se segítőkészséget, úgy, hogy megbontják a csoportokat. Szelekcióban ez nem alakul ki. Nekünk mint TÁMOP-os, pályázatos intézménynek kötelességünk fejleszteni a szociális kompetenciát. Továbbá elmondta a kollégáknak is, hogy könyvből nem lehet megtanítani arra, hogy empatikus legyen valaki, vagy toleráns, vagy segítőkész. Ezt csak úgy lehet, hogy olyan szociális közegben forog egészen kicsi kora óta, melyben abszolút természetessé válik számára e három kompetencia fejlődése. Vagyis felsorolta az érveket és ennek eredményeképpen a szülőket úgy gondolja meggyőzte. Tartózkodás ugyan volt, illetve talán egy személy volt aki határozott nemmel szavazott. Véleménye szerint ez komoly és összetett a probléma és nem is egyszerű kezelni

Maszel László alpolgármester hozzászólásában elmondja, hogy nem lepődött meg ezen a döntésen. Nem értett egyet ennek az oktatási rendszernek a bevezetésével a tavalyi évben sem. Mivel nem szakember másik iskolából egy-két tanár ismerősét megkérdezett ezzel kapcsolatban, akiknek a véleményük szintén az volt, hogy ez az oktatási rendszer nem jó módszer. Tulajdonképpen régen is volt jó és rosszabb tanuló, és a jó tanuló szinte húzó erőt képviselt az esetlegesen gyengébbek számára. Sőt a jó tanulót sem húzták vissza, tudott az órákon odafigyelni, mert olyan volt a tanár. Véleménye szerint a tanárnak az a dolga, hogy csend legyen, mindenki figyeljen oda, úgy adja elő a tananyagot, hogy az még a leggyengébb képességű gyereket is lekösse. Ő maga egyetért a bizottság elnökével.

Dóri József bizottsági tag véleménye szerint a diákönkormányzatot és a szülők közösségét is meg kell hallgatni. Valamint megkérdezi, hogy pontosan mit jelent itt a differenciálás.

Bagoly Lászlóné bizottsági elnök válaszában elmondja, hogy a tananyag feldolgozás során a pedagógus kolléga, mivel a szárnyaló csoport résztvevőitől többet követel, ezért másképp szövegezi meg a kérdéseket. A haladó csoportban résztvevő, gyengébb képességű gyerekeknek érhetőbben teszi fel a kérdéseket. Vagyis amilyen intellektussal bír egy gyerek, ahhoz a szinthez képest, azaz önmagához képest fejlődik. A differenciálásnak az a lényege, hogy lehet folyamatosan nehezíteni a feladatokat. Ennek a módszernek a nehézsége többek között az, hogy a tanárnak mindenkire nagyon oda kell figyelni.

Dóri József bizottsági tag véleménye szerint amikor egy kérdést feltesznek egy gyermeknek, majd feltesznek egy másik gyereknek és ez két különböző képességű gyerek, akkor a gyengébb képességű gyermeket kinevetik.

Bagoly Lászlóné a bizottság elnöke válaszában elmondja, hogy ez tanárfüggő. Szociális kompetencia. Az a közösség, aki eljut ilyen szintre, hogy a másikat azért bántja, mert gyengébb képességű, ott nagyon súlyos tanári probléma van és ezt csírájában kell elfojtani. Példának csak az itt ülő kollégánőt említi fel, aki nagyon nehéz osztályt kapott és mégis, ennek ellenére is sikerült egy nagyon jó közösséget összehoznia.

Dóri József bizottsági tag szerint az a gyerek, akit gyengébbnek tartanak ha olyan körülmények, lehetőségek közé kerül az oktatásban, az lehet, hogy le fogja hagyni azt a gyereket, aki a szárnyaló csoportban van.

Bagoly Lászlóné bizottsági elnök helyeselve elmondja, hogy ennek az a lényege, hogy az érési folyamatok mindenkinél teljesen különbözőek. Ezek az érési folyamatok gyerekkorban fejlődnek. Valakinél lassabban indul be, de egy idő múlva ez a folyamat felgyorsul a fejlődésben. Ezért szakítani kell azzal a felállással, hogy bemegy a tanár, elmondja a tananyagot és utána magára hagyja a gyerekeket. A differenciálással pont azt lehetne elérni, hogy a gyengébb képességű gyerekeknek is lehetne olyan élménye, hogy ki tud tölteni végig egy feladatlapot és ezáltal nagyobb kedvet kap a tanuláshoz. Éppen ezért véleménye szerint gyakorlatilag az oktatásban kialakult helyzetet, illetve azt, hogy a gyerekek milyen lelkiállapottal és milyen személyiség-érettséggel mennek ki az iskolából, 90 %-ban a pedagógus határozza meg.

Összefoglalva elmondja, hogy ismertette a tantestület álláspontját, mely szerint erre a napirendre a tanév végén fognak visszatérni az év során összegyűjtött tapasztalatok tükrében. Megállapítja, hogy egyéb hozzászólás, kérdés, felvetés ezzel kapcsolatban nem merült fel, ezért áttér a második napirendi pontra.

2. Az általános iskola házirendjének módosító javaslata.

Bagoly Lászlóné bizottsági elnök tájékoztatja a bizottságot, hogy ennek az egy napirendi pontnak két alpontja lesz. Az első a csengetés rendjével kapcsolatos. Az elmúlt tanévben volt egy olyan kezdeményezés, amely végül többségi szavazást nyert, ami arról szólt, hogy 8 órakor legyen a jelző csengetés és 8 óra 15 perckor kezdődjön el a tanítás. Gyakorlatilag így 13 óra 45 percig tartott annak a gyerekek a tanítási nap, akinek 6 órája volt. A kollegák 8 és 8 óra 15 perc között arra fordították az időt, hogy az osztályukkal rövidített osztályfőnöki órát tartsanak. Ez a 15 perc személyes kontaktust biztosított, elmondhatták a gyerekek mindenféle problémájukat, bajukat, az osztályfőnök pedig meghallgatta őket. Véleménye szerint ez nagyon jó kezdeményezés volt, így talán még a nap is oldottabban indult. Ezt a kezdeményezést azért indították el a tavalyi évben, mert Pilisről átjár körülbelül 10 tanuló. Ők a busszal később érkeztek és azért, hogy ne zavarják meg a tanítási órát, találták ki a 8 óra 15 perccel kezdődő tanítást. Ezt a csengetési rendet szeretnék megváltoztatni úgy, hogy visszatérnének az eredeti 7 óra 45 perces jelző csengetésre és a 8 órai kezdésre, valamint minden tanítási óra egész órakor kezdődne egész óra 45 perckor lenne vége. Így minden óra között 15 perces szünetet kaphatnának a gyerekek. Ennek mind a gyerekek, mind a szülők nagyon örültek és támogatták ezen módosításunkat, hiszen az iskolában szaktantermi oktatás folyik, ami azt jelenti, hogy egy-egy teremről a gyerekeknek át kell vonulniuk egy másik terembe, ami időigényes. Gyakran másra nem is volt idejük a gyerekeknek csak arra, hogy átmenjenek és kipakoljanak a másik teremben. A tavalyi évben a diákönkormányzat konkrétan meg is fogalmazta ezt a kérést, amely most meghallgatásra talált. Ez ellen nem volt semmiféle ellenvélemény, semmiféle konfrontáció, az erre vonatkozó módosító javaslat minden testületen, fórumon többségi támogatással át is ment.

Mészáros Sándor polgármester megkérdezi, hogy az előbb említett 10 tanuló Pilisről jelenleg is jár- e még az iskolába és ha igen, akkor ők hogyan fognak beérni ebben az esetben?

Bagoly Lászlóné bizottsági elnök válaszában elmondja, hogy jelenleg is járnak. De szeretné elmondani, hogy ezzel a 10 tanulóval szemben ott van a közel 80 felső-nyáregyházai tanuló, akik már reggel 7 órakor az iskolában vannak és nagyon nem mindegy, hogy 7 órától 8 óráig, azaz 60 percet, vagy még tovább, azaz 75 percet kell várakozniuk. Elsősorban az ő perspektívájukból közelített erre a problémára, mert úgy gondolja, hogy elsősorban ők nyáregyházaiak, másodsorban ők szinte nyolcszor többen vannak. Mivel a pilisi 10 diák nem egy osztályba jár, ezért nem gondolja, hogy ha egy osztályba egy diák megy be, az megzavarná a tanítást. Hiszen maga az óraszervezés is úgy van, hogy az első 10 perc a házi feladatok elvégzésének ellenőrzésével, illetve ismétléssel telik. Tehát új anyag feldolgozása az első 10 percben biztosan nincs. Ezért azt gondolja, erre a problémára visszatérni akkor kell, ha esetlegesen a Pilisről járó tanulók létszáma felzárkózik ehhez a Felső-Nyáregyházáról járó tanulók létszámához.

Mészáros Sándor polgármester azt kéri, hogy keressék meg annak a lehetőségét, hogyan lehet azt megoldani, hogy ideérjenek a Pilisről járó tanulók. Megoldásként akár fel lehet vetni a menetrend-szervezéssel kapcsolatos kérdéseket, vagy a taxi-busz igénybevételét is.

Bagoly Lászlóné a bizottság elnöke elmondja, hogy ez a kérdés nincs elvetve. De objektív akadálya van a VOLÁNBUSZ átszervezésnek, hiszen a busz a vonathoz van igazítva, ezért valószínűsíthető, hogy nem tudnának közbenjárni ennek érdekében. A szolgáltató taxi árait pedig vannak olyan családok, akik nem tudják megfizetni. Esetlegesen valamilyen támogatási rendszert lehetne kidolgozni, hogy a pilisi diákok akik a VOLÁNBUSZ-ra vannak kényszerülve szociális helyzetük miatt, esetleg kapnának valamilyen kompenzációt a VOLÁNBUSZ, illetve a magán taxi bérleti díja közötti összegre. Lehetőségként ez az alternatíva merült fel.

Maszel László alpolgármester megkérdezi, hogy a fentiek alapján a Pilisről járó gyermekek késése ezek szerint engedélyezett ?

Bagoly Lászlóné bizottsági elnök elmondja, hogy ez abban az esetben engedélyezett, hogyha ez valóban a busz miatt fordul elő. Tehát ez nem jelenti azt, hogy a busz időben ideér, ennek ellenére a gyerek esetlegesen még vásárolni is elmehet. Csak bizonyítottan a busz késése miatt engedélyezett a késés.

Kemenár Lászlóné bizottsági tag tájékoztatja a bizottságot, hogy az említett 10 pilisi gyermek közül 1 vagy 2 gyermek jár csupán a menetrendszerinti buszjáráttal. A többiek a taxival járnak és ők beérnek rendes időben az iskolába. Tehát a késés tulajdonképpen 1-2 gyermeket érint.

Mészáros Sándor polgármester tudomása szerint nincs nagy különbség a taxi és a menetrendszerinti járat árai között.

Bagoly Lászlóné a bizottság elnöke elmondja, hogy az árakról való információja a tantestülettől származik, tehát ha téved, úgy valószínűleg téves információt kapott.

Ha további vélemény, hozzászólás nincs, áttérne a házirend módosítási javaslat második pontjához, amely a mobiltelefon iskolába hozatala, avagy nem hozatala. Utána nézett annak,

hogy más iskolák hogyan kezelik ezt a problémát. Véleménye szerint nem szabad visszafelé haladni az időben, hiszen a mobiltelefon bizonyos biztonságot nyújt azzal, hogy bármikor elérhető az ember, bármikor segítséget kérhet. Ezzel kapcsolatban a napokban olvasott épp egy cikket, mely szerint egy gyermeket a kutyák támadásától éppen az mentette meg, hogy nála volt a mobiltelefon és segítséget tudott kérni. Ezt tehát feltétlenül problémaként kell kezelni és véleménye szerint nem szabad annak a lehetőségét elvenni, hogy a mobiltelefont elhozhassák az iskolába. Szervezés-technikai kérdés az, hogyha a gyerek magával hozta a mobilt az iskolába, akkor azt hogyan lehet megakadályozni, hogy az órán ne szórakozzon vele, vagy felvételt készítsen, vagy bármilyen olyan jellegű tevékenységet végezzen vele, ami nem az iskolai tanítási óra alatt megfelelő. Szimpatikus az a fajta kezdeményezés, amelyet már több fővárosi iskola házirendjében olvasott, hogy a mobiltelefonok használatát, illetve annak az előnyeit most már kihasználják a tanítási órákon is. Tehát informatikai képzés keretében jól hasznosítható, illetve ma elhangzott egy olyan javaslat is, hogy esetlegesen diktafonként használhatnák az órán elhangzott tananyag felvételére, hiszen ha a gyerek otthon többször vissza tudja hallgatni akkor az nyilván a memorizálásban őt komolyan segítené. Ez az érem egyik oldala, de a másik oldala feltétlenül az, hogy nem szabad azt figyelmen kívül hagyni, hogy biztonságérzetet nyújt a szülőnek és a gyermeknek is, hogy ott van vele a készülék. Ezt több szülő is kifejezésre jutatta tegnap a szülői közösségi értekezleten. Ezért az a módosító javaslati kezdeményezésük, hogy a gyerekek – természetesen - ellenőrző könyvbe tett szülői nyilatkozat alapján elhozhassák a mobiltelefonjaikat magukkal az iskolába. Véleménye szerint megfelelő szervezés-technikai módszerekkel megágyazva lehet ezt a problémát kezelni. Tehát reggel bejönnek a gyerekek, kikapcsolják a telefonjaikat és bármibe beletéve leadják. Azt elhelyezik a páncélszekrényben és amikor hazafelé tart megkapná a mobiltelefonját. Így a szülő és a gyerek is nagyobb biztonságban érezhetné magát.

Kemenár Lászlóné bizottsági tag tájékoztatja a bizottságot, hogy az erre vonatkozó módosító javaslat eredménye a következőképpen alakult. A diákönkormányzat 15 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 9 tartózkodással, a szülői munkaközösség 17 igen szavazattal 1 nem szavazattal és 3 tartózkodással, a tantestület 26 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 1 tartózkodással megszavazta a módosító javaslat ezen részét.

Bagoly Lászlóné bizottsági elnök megállapításában elmondja, hogy mint a szavazások alapján látható, ez is támogatásra lelt. Ki lesz dolgozva ennek a technikai, azaz kivitelezési része és ilyen formán fogják a Képviselő-testület felé benyújtani javaslatukat.

Maszel László alpolgármester megkérdezi, ha a mobiltelefont diktafonként is lehet használni az órán, akkor ha elveszik beérkezéskor, hogyan fog vele készíteni felvételt a gyerek ?

Bagoly Lászlóné a bizottság elnöke elmondja, hogy csak tájékoztató jelleggel említette meg azt, hogy már több iskolában is használják a mobilokat a tananyag felvételére, sőt vannak olyan iskolák, ahol nem hogy elveszik, vagy nem engedik behozni az iskolába, hanem olyannyira elismerik, hogy ez a készülék a mai kor szerves része, hogy beépítették a tananyagba. De ezt csupán példaként, kuriózumként említette, hiszen véleménye szerint a korról haladni kell.

Mészáros Sándor polgármester hozzászólásában elmondja, hogy a középiskolában ők is használták ezt a technikát, bár nem mobiltelefonnal, hanem diktafonnal. Az órát természetesen a tanár engedélyével felvették, és valóban hasznos volt a tanulásban. Szeretné viszont megemlíteni, hogy a telefonok elzárásával kapcsolatban - mivel kb. 300 gyerek jár az intézménybe, - ha csak a szülők 20 %-a engedélyezi a mobiltelefon bevitelét, az már 60

készülék. Ezt nap mint nap kezelni és elzárni elég problémás. Tehát ennek a technikai részét, megoldását kellőképpen át kell gondolni. Vagyis, ha ez 10-20 készüléknél többet jelent, akkor más megoldást kell kitalálni. Mert egy központi helyen a nap elején elvéve, azt tárolva, majd a végén visszaadva véleménye szerint problémát jelent.

Bagoly Lászlóné bizottsági elnök válaszában elmondja, hogy gondosan körbe fogják járni a lehetőségeket és próbálnak egy optimális megoldást találni.

Megállapítja, hogy egyéb hozzászólás, kérdés, felvetés ezzel kapcsolatban nem merült fel, akkor áttérne a harmadik, egyebek napirendi pontra.

3. Egyebek:

Maszal László alpolgármester hozzászólásában elmondja, hogy nagyon fel tudja háborítani, hogy egy gyermek-intézményben pedagógusok cigarettáznak. Amikor a gyerekeknek azt mondják káros és egészségtelen, ugyanakkor a pedagógus dohányzik. Megkérdezi, hogy van e arra mód és lehetőség, hogy ne dohányozzanak az intézményben?

Zinger Miklós jegyző válaszában elmondja, hogy erre vonatkozóan adva van egy törvény, amely a nem-dohányzók jogairól szól, annak előírásai szerint lehet korlátozni a dohányzást, de betiltani nem lehet. Ki kell jelölni egy helyiséget ahol a dohányosok megtehetik azt, amire igényt tartanak, elkülönítve a többi helyiségtől. Ezen túlmenően betiltani a dohányzást nem lehet.

Bagoly Lászlóné bizottsági elnök elmondja, hogy az iskolának van egy terasza, amelyet két fő fal vesz körül. Ez a foci pályára néz és ha ott dohányzik a pedagógus, azt nem igazán lehet észre venni. Tehát ha meg van benne a törekvés, hogy ne a gyerekek előtt cigarettázzon, akkor meg van ennek az alternatívája. Hiszen ott esetlegesen csak délután vannak edzések. Ennek a terasznak csak az a hátránya, ha csapadék van, ott nincs esővédő, míg a másik erkélyen van, ahol viszont mindenki látja őket. Véleménye szerint itt igazából a szándék számít.

Több tárgy, hozzászólás nem lévén a bizottság elnöke a megjelenést megköszöni, ezek után zárt-ülést rendel el ahol a szociális ügyekben előterjesztett kérelmek kerülnek megtárgyalásra.

--- kmf ---

Bagoly Lászlóné
Humán Bizottság elnöke